

Kapitel 2

Hvad er international skatteret?

1. Begreb

International skatteret er de retsregler, der regulerer en problemstilling, hvori en skatteyder personligt eller økonomisk har tilknytning til to eller flere lande. Det er med andre ord retsreglernes genstand og ikke deres oprindelse, der afgør, om retsreglen kan henføres til den internationale skatteret.¹

Dansk udlandsskatteret, dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, almindelige folkeretlige regler, i det omfang de kan finde anvendelse i skatteretten, hører til den internationale skatteret.

Ottmar Bühler, *Principien des internationalen Steuerrechts*, 1964 p. 1 ff. taler om international skatteret i snæver forstand, når reglerne alene har deres oprindelse i folkeretten. Har reglerne både deres oprindelse i folkeretten og i national ret, taler han om international skatteret i videre forstand.²

Som nævnt ovenfor i kapitel 1 udgør EUskatteretten den tredje dimension i den internationale skatteret.

2. International skatteret og international privatret

Den internationale skatteret bliver ofte anset for nært beslægtet med den internationale privatret, fordi den internationale skatteret ligesom den internationale privatret regulerer problemer, hvor der er tilknytning til mere end et land.

Imidlertid adskiller den internationale skatteret sig væsentligt fra den internationale privatret, idet den internationale skatteret ikke som den internationale privatret skal afgøre, hvilket lands regler der skal anvendes i tilfælde af lov-kollision. I den internationale privatret er det muligt, hvis

-
1. Se hertil også Isi Foighel i J 1982 p. 16 ff. (“Nye internationale komplikationer i skatteretten”).
 2. Jf. Aage Michelsen, U 1981 B p. 17 ff., Frederik Zimmer, *Internasjonal inntektsskatterett*, 4. utg. 2009 p. 17 f. og Michael Lang, *Introduction to the Law of Double Taxation Conventions*, Second Edition 2013 p. 32 ff.

kollisionsreglerne tilsiger det, at et lands myndigheder eller domstole skal anvende et andet lands materielle regler. I den internationale skatteret kan der aldrig blive tale om, at et land, f.eks. Danmark, skal anvende et andet lands internretlige skatteregler. Danske skattemyndigheder og domstole kan i deres retsanvendelse kun anvende dansk ret eller folkeretlige regler, men aldrig et andet lands internretlige regler. Som anført i kapitel 1 kan der dog forekomme tilfælde, hvor der hentes inspiration i fremmed ret ved fortolkningen af dansk intern ret, når et problem vanskeligt kan løses alene ved anvendelse af dansk retskildemateriale. Dette er imidlertid ikke det samme som, at danske retsanvendende myndigheder skal anvende fremmed ret.

Der forekommer dog situationer, hvor en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan komme til at virke på samme måde som en lovkollisionsregel i den internationale privatret. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvor retsstillingen i henhold til intern ret er afhængig af anvendelsen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Som eksempler fra dansk kan nævnes bestemmelserne i KSL § 1, stk. 2, og SEL § 9, stk. 1, 2. pkt., der indeholder regler om retsvirkningerne af, at Danmark i henhold til en dobbeltdomicilklausul i en dobbeltbeskatningsoverenskomst – normalt art. 4 – er blevet anset for kildeland og det andet land for domicilland ved anvendelse af fordelingsbestemmelserne normalt art. 6 – 21 i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. I relation til intern dansk ret bliver skatteyderen ved med at være ubegrænset skattepligtig til Danmark efter henholdsvis KSL § 1 og SEL § 1. Men det følger af KSL § 1, stk. 2, og SEL § 9, stk. 1, 2. pkt., at skatteyderen i sådanne tilfælde kun kan fradrage udgifter, der vedrører indtægter, som Danmark efter overenskomsten kan beskatte. Udgifter vedrørende faste ejendomme og faste driftssteder i Danmark kan fratrækkes, idet Danmark som kildeland har beskatningsretten til sådanne indtægter, jf. OECD-modeloverenskomstens art. 6 og art. 7, stk. 1. Udgifter, der vedrører indtægter hidrørende fra kilder i andre lande, f.eks. renteudgifter i henhold til et lån, som er anvendt til køb af f.eks. obligationer, kan ikke fradrages, da Danmark som kildeland som hovedregel ikke har beskatningsretten til renteindtægter, jf. OECD-modeloverenskomstens art. 11, stk. 1, jf. dog art. 11, stk. 2.

Om forholdet mellem intern ret og dobbeltbeskatningsoverenskomster se i øvrigt nærmere nedenfor i kapitel 3, afsnit 5.

De internationalprivatretlige regler kan imidlertid indirekte få betydning ved afgørelsen af skattespørgsmål ved danske skattemyndigheder og domstole, hvis disse regler fører til f.eks., at Danmark skal anerkende et udenlandsk selskab som et selvstændigt skattesubjekt eller til, at et selskab skal anses som havende hjemsted i udlandet, jf. hertil nærmere Thøger Nielsen,